ความตกลงว่าด้วยการลงทุนภายใต้
กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ
ระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี

รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี

ระลึกถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ ระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี (กรอบความตกลง) ลงนาม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548)

ระลึกต่อไปถึง ข้อ 1.3 และ 2.3 ของกรอบความตกลง ซึ่งสะท้อนข้อผูกพันที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลีซึ่งครอบคลุมการลงทุน

ยืนยันอีกครั้งถึง ข้อผูกพันที่จะสร้างระบบการลงทุนที่เสรี อำนวยความสะดวก โปร่งใส และมีการแข่งขัน พร้อมด้วยบรรยากาศที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี และเพื่อให้มีการคุ้มครองนักลงทุนของกลุ่มประเทศภาคี รวมถึงการลงทุนภายใต้ระบบการลงทุนนี้

ยอมรับถึง การร่วมกันเสริมสร้างโอกาสในการลงทุนว่าจะกระตุ้นการเคลื่อนย้ายเงินทุนภาคเอกชนและการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี และ

ตระหนักถึง ระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและความจำเป็นที่จะให้ความยืดหยุ่นสำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน โดยเฉพาะความจำเป็นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้นในความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศภาคี และการขยายตัวของการส่งออก รวมถึงผ่านการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของศักยภาพภายในประเทศ ประสิทธิภาพ และความสามารถในการแข่งขันของประเทศเหล่านั้น

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1
คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้

(เอ) **ประเทศสมาชิกอาเซียน** หมายถึง บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แต่ละประเทศ

(บี) **กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน** หมายถึง บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รวมกัน

(ซี) **การลงทุนที่ครอบคลุม** หมายถึง ในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศภาคี การลงทุนในอาณาเขตของตนโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอยู่ ณ วันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ หรือที่มีการจัดตั้งได้มา หรือขยายในภายหลัง และที่ได้รับการยอมรับให้เข้ามาตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายแห่งชาติของตน และจะต้องได้รับความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นการเฉพาะ [1] โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของตน หากสามารถนำมาปรับใช้ได้

(ดี) **คู่พิพาท** หมายถึง ผู้ลงทุนผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้พิพาท

(อี) **ประเทศภาคีผู้พิพาท** หมายถึง ประเทศภาคีซึ่งถูกเรียกร้องสิทธิภายใต้ข้อ 18 (การระงับข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง)

(เอฟ) **กรอบความตกลง** หมายถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ ระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี

(จี) **สกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี** หมายถึง สกุลเงินตราใดๆ ที่ถูกกำหนดให้เป็นเช่นนั้น โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ภายใต้ข้อบทของความตกลงและที่แก้ไขหลังจากนั้น

(เอช) **แกตส์** หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ซึ่งอยู่ในภาคผนวก 1 บี ของความตกลงดับบลิว ที โอ

(ไอ) **คณะกรรมการดำเนินงาน** หมายถึง คณะกรรมการดำเนินงานที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลง

---

[1] เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคุ้มครอง กระบวนการที่เกี่ยวกับการให้ความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นการเฉพาะ จะระบุไว้ในภาคผนวก 1 (การให้ความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษร)

(เจ) **การลงทุน** หมายถึง สินทรัพย์ทุกประเภท ที่ผู้ลงทุนเป็นเจ้าของหรือควบคุม และที่มีลักษณะเป็นการลงทุน เช่น การผูกพันของเงินทุนหรือทรัพย์สินอื่น การคาดหวังในผลประโยชน์หรือผลกำไร หรือการยอมรับความเสี่ยง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะสิ่งต่อไปนี้

(หนึ่ง) สังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิในทรัพย์สินอื่นๆ อาทิ การจำนอง สิทธิยึดหน่วง หรือการจำนำ

(สอง) หุ้นส่วน หุ้น และหุ้นกู้ของนิติบุคคล หรือส่วนได้เสียในทรัพย์สินของนิติบุคคลนั้น

(สาม) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นที่ยอมรับตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีผู้ยอมรับการลงทุนและความตกลงระหว่างประเทศซึ่งประเทศภาคีผู้ยอมรับการลงทุนเป็นภาคี และค่าความนิยม

(สี่) สัมปทานทางธุรกิจ[2] ที่ได้ตามกฎหมายหรือภายใต้สัญญา รวมถึงสัมปทานใดสำหรับการแสวงหา เพาะปลูก สกัด หรือใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และ

(ห้า) สิทธิเรียกร้องในเงินหรือในการปฏิบัติใดๆ ที่มีมูลค่าทางการเงิน

แต่คำว่า **การลงทุน** ไม่ได้รวมถึง สิทธิเรียกร้องในเงินซึ่งเกิดจากเพียงแค่

(หนึ่ง) สัญญาเชิงพาณิชย์สำหรับการขายสินค้าหรือบริการ โดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลในอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่งแก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด หรือ

(สอง) การขยายสินเชื่อที่เกี่ยวกับธุรกรรมเชิงพาณิชย์ เช่น การให้กู้เพื่อการค้า

เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดคำนิยามของการลงทุนในข้อนี้ ผลตอบแทนที่นำกลับมาลงทุนจะต้องได้รับการปฏิบัติเหมือนการลงทุน และการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในรูปแบบซึ่งสินทรัพย์นั้นได้ถูกนำไปลงทุนหรือนำกลับมาลงทุนใหม่ จะต้องไม่กระทบต่อคุณลักษณะของสินทรัพย์ที่ถือเป็นการลงทุน

---

[2] สัมปทานทางธุรกิจ รวมถึง สิทธิภายใต้สัญญา เช่น สัญญาการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ สัญญาการก่อสร้างหรือสัญญาจ้างบริหารโครงการ สัญญาการผลิตหรือแบ่งปันรายได้ รวมถึงสัมปทานหรือสัญญาอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และสามารถรวมถึง เงินกองทุนสำหรับโครงการต่างๆ เช่น การสร้าง-ดำเนินการและโอนกรรมสิทธิ์ (บีโอที) และ การสร้าง-ดำเนินการและเป็นเจ้าของ (บีโอโอ)

(เค) **ผู้ลงทุนของประเทศภาคี** หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศภาคี ซึ่งกำลังจะดำเนินการลงทุน[3] กำลังลงทุน หรือได้ลงทุนแล้วในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่น

(แอล) **นิติบุคคลของประเทศภาคี** หมายถึง องค์กรใดๆ ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยชอบหรือมิเช่นนั้นก็จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ ไม่ว่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อกำไรหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่น และไม่ว่าจะเป็นของส่วนบุคคลหรือรัฐบาล รวมถึงบริษัท การจัดการสินทรัพย์เพื่อบุคคลอื่น ห้างหุ้นส่วน การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว กิจการร่วมค้า หรือสมาคมอื่นๆ และสาขาขององค์กร[4]

(เอ็ม) **เกาหลี** หมายถึง สาธารณรัฐเกาหลี

(เอ็น) **มาตรการ** หมายถึง มาตรการใดของประเทศภาคี ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ วิธีพิจารณา คำตัดสิน การกระทำทางปกครอง หรือรูปแบบอื่นใด ซึ่งส่งผลกระทบต่อนักลงทุน และ/หรือ การลงทุน รวมถึงมาตรการที่ใช้โดย

(หนึ่ง) รัฐบาลและหน่วยงานผู้มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น และ

(สอง) องค์กรที่มิใช่ของรัฐบาลซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาล และหน่วยงานผู้มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น

(โอ) **บุคคลธรรมดาของประเทศภาคี**[5] หมายถึง บุคคลธรรมดาใดที่มีสัญชาติ หรือมีความเป็นพลเมือง หรือมีสิทธิในการมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศภาคีนั้นโดยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น

(พี) **กลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน** หมายถึง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

(คิว) **ประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท** หมายถึง ประเทศภาคีของผู้ลงทุนผู้พิพาท

---

[3] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น กลุ่มประเทศภาคีเข้าใจร่วมกันว่าผู้ลงทุนที่ "กำลังจะดำเนินการ" ลงทุน หมายถึงผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นที่ได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมในขั้นตอนการแจ้งหรือการขอความเห็นชอบเพื่อจะทำการลงทุน หากสามารถนำมาปรับใช้ได้

[4] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น สาขาขององค์กรตามกฎหมายของประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคีจะไม่ถือว่าเป็นนิติบุคคลของประเทศภาคี

[5] ในกรณีที่ประเทศภาคีหนึ่งไม่ให้สิทธิในการมีถิ่นที่อยู่ถาวรแก่คนต่างด้าว หรือให้ผลประโยชน์เช่นเดียวกับที่ให้แก่คนชาติหรือพลเมืองของตน ไม่ถือว่าเป็นข้อบังคับทางกฎหมายที่จะต้องให้ผลประโยชน์จากความตกลงนี้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของประเทศภาคีอื่นใด หรือการเรียกร้องผลประโยชน์เช่นว่านั้นแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของตนจากประเทศภาคีอื่น หากสามารถนำมาปรับใช้ได้

(อาร์) **กลุ่มประเทศภาคี** หมายถึง กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและเกาหลีรวมกัน

(เอส) **ประเทศภาคี** หมายถึง ประเทศสมาชิกอาเซียน หรือเกาหลี

(ที) **ผลตอบแทน** หมายถึง จำนวนเงินซึ่งเป็นผลหรือได้มาโดยเฉพาะจากการลงทุน โดยไม่จำกัดเพียงกำไรดอกเบี้ย ผลได้จากทุน เงินปันผล ค่าสิทธิ หรือค่าธรรมเนียม

(ยู) **ดับบลิว ที โอ** หมายถึง องค์การการค้าโลก และ

(วี) **ความตกลงดับบลิว ที โอ** หมายถึง ความตกลงมาร์ราเกช จัดตั้งองค์การการค้าโลก ซึ่งจัดทำขึ้น ณ เมืองมาร์ราเกช เมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ.1994 (พ.ศ. 2537) และความตกลงอื่นที่เจรจาอยู่ภายใต้ความตกลงดังกล่าว

ข้อ 2
ขอบเขตและความครอบคลุม

1. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับมาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้โดยประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องกับ

(เอ) ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่น และ

(บี) การลงทุนที่ครอบคลุม

2. ความตกลงนี้จะไม่ใช้บังคับกับ

(เอ) การจัดซื้อโดยรัฐ

(บี) การอุดหนุนหรือการให้โดยประเทศภาคี

(ซี) มาตรการทางภาษีใดๆ เว้นแต่ที่อยู่ภายใต้ข้อ 10 (การโอน) และข้อ 12 (การเวนคืนและการชดเชย)

(ดี) การร้องเรียนซึ่งเป็นผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วหรือการร้องเรียนซึ่งมีขึ้นแล้ว ก่อนการบังคับใช้ของความตกลงนี้

(อี) การบริการที่ให้ตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล เช่น การบังคับใช้กฎหมาย งานราชทัณฑ์ การประกันหรือการคุ้มครองทางรายได้ การประกันภัยหรือการคุ้มครองทางสังคม สวัสดิการสังคม การให้การศึกษาแก่สาธารณชน การฝึกอบรมแก่สาธารณชน สุขภาพและการดูแลเด็ก โดยมีเงื่อนไขว่า การบริการดังกล่าวไม่ได้ให้บนพื้นฐานเชิงพาณิชย์หรือในการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายหนึ่งหรือมากกว่านั้น หรือ

(เอฟ) มาตรการที่ถูกนำมาใช้หรือคงไว้โดยประเทศภาคี ในขอบเขตเท่าที่มาตรการเหล่านั้นถูกครอบคลุมอยู่ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการภายใต้กรอบความตกลง

3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 2 (เอฟ) ของข้อนี้ ข้อ 5 (การปฏิบัติทั่วไปต่อการลงทุน) ข้อ 10 (การโอน) ข้อ 12 (การเวนคืนและการชดเชย) ข้อ 13 (การชดเชยความเสียหาย) ข้อ 14 (การรับช่วงสิทธิ) และข้อ 18 (การระงับข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง) ของความตกลงฉบับนี้ ให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับมาตรการใดๆ ที่มีผลกระทบต่อการให้บริการโดยผู้ให้บริการของประเทศภาคีผ่านการจัดตั้งเชิงพาณิชย์[6] ในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นตามบทบัญญัติของความตกลงว่าด้วยการค้าบริการภายใต้กรอบความตกลง เฉพาะในขอบเขตที่มาตรการดังกล่าวนั้นเกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมเท่านั้น

ข้อ 3
การประติบัติเยี่ยงคนชาติ[7]

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใดและต่อการลงทุนที่ครอบคลุมของนักลงทุนของประเทศภาคีอื่นใด ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้ต่อผู้ลงทุนและต่อการลงทุนของตนผ่านมาตรการของตน ในสภาวการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการยอมรับรอง การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นของการลงทุน ในอาณาเขตของตน

ข้อ 4
การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง[8]

[6] ให้การจัดตั้งเชิงพาณิชย์มีความหมายเดียวกับที่มีในความตกลงว่าด้วยการค้าบริการภายใต้กรอบความตกลง

[7] การใช้บังคับข้อนี้อยู่ภายใต้ข้อ 27 (แผนงาน)

[8] การใช้บังคับข้อนี้อยู่ภายใต้ข้อ 27 (แผนงาน)

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใด ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใดหรือต่อประเทศที่มิใช่ภาคี ในสภาวการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการยอมรับรอง การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นของการลงทุน ในอาณาเขตของตน

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติต่อการลงทุนที่ครอบคลุม ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าที่ตนให้ต่อการลงทุนในอาณาเขตของผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใด หรือประเทศที่มิใช่ภาคี ในสภาวการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการยอมรับรอง การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินการ การปฏิบัติการ และการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นของการลงทุน

3. การปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และ 2 จะไม่รวมถึง

(เอ) การปฏิบัติที่เป็นพิเศษใดๆ ที่ให้ต่อผู้ลงทุน และ/หรือการลงทุนของผู้ลงทุน ภายใต้ความตกลงทวิภาคี ความตกลงภูมิภาค และ/หรือ ความตกลงระหว่างประเทศที่ยังคงมีอยู่ใดๆ หรือความร่วมมือทางเศรษฐกิจ หรือความร่วมมือระดับภูมิภาคในรูปแบบอื่นใดกับประเทศที่มิใช่ภาคีใดๆ และ

(บี) การปฏิบัติที่เป็นพิเศษที่ยังคงมีอยู่หรือที่จะมีในอนาคตใดๆ ที่ให้ต่อผู้ลงทุนและ/หรือ การลงทุนของผู้ลงทุนเหล่านั้นในความตกลงหรือการจัดการใดๆ ระหว่างหรือในบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียน

4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และ 2 หากประเทศภาคีหนึ่งให้การปฏิบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ที่ดีกว่าต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใดหรือประเทศที่มิใช่ภาคี หรือการลงทุนของประเทศเหล่านั้น โดยอาศัยอำนาจของข้อตกลงหรือความตกลงใดที่จะมีในอนาคต ซึ่งประเทศภาคีเป็นภาคี ประเทศภาคีจะไม่ผูกพันที่จะต้องให้การปฏิบัติดังกล่าวต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใดหรือการลงทุนของประเทศเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม หากมีการร้องขอจากประเทศภาคีอื่นใด ประเทศภาคีจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอที่จะเจรจาผลประโยชน์ที่ให้ในความตกลงฉบับนี้

ข้อ 5
การปฏิบัติทั่วไปต่อการลงทุน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติต่อการลงทุนที่ครอบคลุมของผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใดด้วยความเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน และให้ความคุ้มครองและความมั่นคงอย่างครบถ้วน

2. เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น

(เอ) การปฏิบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน กำหนดให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายต้องไม่ปฏิเสธความยุติธรรมในกระบวนการทางกฎหมายหรือทางปกครองใดๆ

(บี) ความคุ้มครองและความมั่นคงอย่างครบถ้วน กำหนดให้ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายใช้มาตรการต่างๆ เท่าที่จำเป็น อย่างสมเหตุสมผล เพื่อทำให้มั่นใจถึงความคุ้มครองและความมั่นคงของการลงทุนที่ครอบคลุม และ

(ซี) แนวคิดเรื่อง "การประติบัติที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน" และ "ความคุ้มครองและความมั่นคงอย่างครบถ้วน" ไม่ได้กำหนดให้มีการปฏิบัติที่เพิ่มเติมหรือเกินไปกว่าที่ได้กำหนดไว้ภายใต้กฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ และไม่ก่อให้เกิดสิทธิที่มีนัยสำคัญเพิ่มเติม[9]

3. การพิจารณาว่ามีการละเมิดข้อบทอื่นของความตกลงฉบับนี้หรือของความตกลงระหว่างประเทศอื่นแต่ละความตกลง ไม่ก่อให้เกิดการละเมิดข้อนี้

ข้อ 6
ข้อกำหนดให้ปฏิบัติ[10]

ให้ข้อบทของความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวกับการค้า ("ทริมส์") ซึ่งไม่ได้ถูกกล่าวถึงเป็นการเฉพาะหรือถูกแก้ไขโดยความตกลงฉบับนี้ นำมาบังคับใช้โดยอนุโลมกับความตกลงฉบับนี้ หากข้อบทไม่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 7
ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร[11]

1. ประเทศภาคีหนึ่งจะต้องไม่กำหนดให้นิติบุคคลของประเทศภาคีนั้น ซึ่งเป็นการลงทุนที่ครอบคลุม แต่งตั้งตำแหน่งผู้บริหารอาวุโส จากบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติใดเป็นการเฉพาะ

2. ประเทศภาคีหนึ่งอาจกำหนดให้คณะกรรมการบริหารส่วนใหญ่ หรือคณะกรรมการใดๆ ของคณะกรรมการบริหารของนิติบุคคลของประเทศภาคีนั้น ซึ่งเป็นการลงทุนที่ครอบคลุม มีสัญชาติหนึ่งเป็น

---

[9] ในกรณีของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จะไม่นำย่อหน้า 2 (ซี) มาใช้

[10] การใช้บังคับข้อนี้อยู่ภายใต้ข้อ 27 (แผนงาน)

[11] การใช้บังคับข้อนี้อยู่ภายใต้ข้อ 27 (แผนงาน)

การเฉพาะ หรือมีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคี โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกำหนดจะไม่ทำให้ความสามารถของผู้ลงทุนที่จะดำเนินการควบคุมเหนือการลงทุนของตนเสื่อมลงอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อ 8
ความโปร่งใส

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเผยแพร่โดยพลัน หรือมิเช่นนั้น จัดให้มีอยู่อย่างเปิดเผยซึ่งกฎหมาย กฎเกณฑ์ กฎทางปกครอง และคำวินิจฉัยของศาลของตน ในการบังคับใช้ทั่วไป พร้อมทั้งความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับหรือมีผลต่อการใดๆ ที่อยู่ภายใต้ความตกลงนี้

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีอย่างเปิดเผยโดยพลัน ซึ่งกฎหมายใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ของกฎหมาย กฎเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติทางปกครองที่ยังคงมีอยู่ ซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการลงทุนหรือข้อผูกพันของประเทศภาคีหนึ่งภายใต้ความตกลงฉบับนี้

3. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะต้องไม่ถูกตีความไปในทางที่จะผูกพันประเทศภาคีหนึ่ง ให้เปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ หากการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับจะขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมิเช่นนั้นจะขัดต่อประโยชน์สาธารณะ หรือซึ่งจะทำให้เสื่อมเสียซึ่งความเป็นส่วนบุคคลหรือประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ที่ชอบด้วยกฎหมาย

4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดตั้งหรือกำหนดจุดตอบข้อซักถาม ที่อาจจัดให้โดยพลัน ซึ่งข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับมาตรการที่ถูกร้องขอให้เผยแพร่หรือจัดให้มีอยู่ภายใต้วรรค 1 และ 2 หากมีการร้องขอจากบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือประเทศภาคีอื่นใด

5. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งหมดผ่านทางคณะกรรมการดำเนินงานการปฏิบัติตามความตกลง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เกี่ยวกับการลงทุนใดๆ ในอนาคตที่เกี่ยวกับข้อตกลงหรือความตกลงที่ให้การปฏิบัติที่เป็นพิเศษใดๆ หรือที่ตนเป็นภาคี

6. การแจ้งและการสื่อสารทั้งหมดภายใต้วรรค 4 และ 5 จะต้องเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ 9
ข้อสงวน[12]

[12] การใช้บังคับข้อนี้อยู่ภายใต้ข้อ 27 (แผนงาน)

1. ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 7 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร) และในกรณีของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ข้อ 6 (ข้อกำหนดให้ปฏิบัติ) จะไม่ใช้บังคับกับ

(เอ) มาตรการที่มีอยู่ใดๆ ที่ไม่สอดคล้อง ซึ่งคงไว้โดยประเทศภาคีในระดับ

(หนึ่ง) หน่วยงานรัฐบาลส่วนกลาง ตามที่ระบุไว้โดยประเทศภาคีในตารางข้อสงวนในบัญชีที่หนึ่งของตน

(สอง) หน่วยงานรัฐบาลส่วนภูมิภาค ตามที่ระบุไว้โดยประเทศภาคีในตารางข้อสงวนในบัญชีที่หนึ่งของตน หรือ

(สาม) หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น

(บี) การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง หรือการนำกลับมาใช้ใหม่โดยพลันของมาตรการที่ไม่สอดคล้องใดๆ ตามที่อ้างถึงไว้ในอนุวรรค (เอ) หรือ

(ซี) การแก้ไขมาตรการที่ไม่สอดคล้องใดๆ ที่อ้างถึงไว้ในอนุวรรค (เอ) ในขอบเขตเท่าที่การแก้ไขนั้นไม่ได้ลดทอนความสอดคล้องของมาตรการ ตามที่มีอยู่ในวันที่ตารางข้อสงวนในบัญชีที่หนึ่งของประเทศภาคีมีผลบังคับใช้กับข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 7 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร) และในกรณีของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ข้อ 6 (ข้อกำหนดให้ปฏิบัติ)

2. ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 7 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร) และในกรณีของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ข้อ 6 (ข้อกำหนดให้ปฏิบัติ) จะไม่นำมาใช้บังคับกับข้อสงวนใดๆ สำหรับมาตรการที่ประเทศภาคีหนึ่งนำมาใช้หรือคงไว้ที่เกี่ยวกับสาขา สาขาย่อย หรือกิจกรรมต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในบัญชีที่สอง

3. นอกเหนือจากที่เป็นไปตามกระบวนการใดๆ สำหรับการแก้ไขตารางข้อสงวน ประเทศภาคีหนึ่งไม่อาจกำหนดให้ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นขายหรือมิเช่นนั้น จำหน่ายจ่ายโอนการลงทุนที่มีอยู่ ณ เวลาที่มาตรการมีผลใช้บังคับ ด้วยเหตุผลของสัญชาติ ภายใต้มาตรการใดๆ ที่นำมาใช้ภายหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับและอยู่ภายใต้บัญชีที่สอง

4. กระบวนการสำหรับการแก้ไขตารางข้อสงวน ตามที่อ้างถึงในวรรค 3 ให้เป็นไปตามข้อ 27 (แผนงาน)

5. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะถูกตีความเพื่อลิดรอนสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งประเทศภาคีเป็นภาคี รวมถึงความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ("ทริปส์") และสนธิสัญญาอื่นที่ได้สรุปภายใต้กรอบขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก

ข้อ 10
การโอน

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องอนุญาตให้การโอนที่เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุมให้กระทำได้โดยเสรีและไม่ล่าช้า เพื่อเข้ามาและออกไปจากอาณาเขตของตน ในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรีที่อัตราแลกเปลี่ยนตลาด ในอาณาเขตของตน ณ วันที่มีการโอน การโอนดังกล่าวนั้นรวมถึง

(เอ) ทุนประเดิมและทุนเพิ่มเติม เพื่อคงไว้หรือเพิ่มการลงทุน

(บี) กำไร เงินปันผล ดอกเบี้ย ผลได้จากทุน การชำระค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมสำหรับการช่วยเหลือทางเทคนิค ค่าธรรมเนียมในการจัดการ และรายได้ประจำอื่นๆ ที่เป็นผลจากการลงทุนที่ครอบคลุมใดๆ

(ซี) ประโยชน์ที่ได้รับจากการขาย หรือการชำระบัญชีทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของการลงทุน

(ดี) การชำระเงินภายใต้สัญญา รวมถึงการชำระเงินที่กระทำตามข้อตกลงการกู้ยืมเงิน

(อี) การชำระเงินที่กระทำตามข้อ 12 (การเวนคืนและการชดเชย) และข้อ 13 (การชดเชยความเสียหาย) และ

(เอฟ) การชำระเงินที่เกิดจากการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงฉบับนี้

2. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 ประเทศภาคีหนึ่งอาจชะลอหรือขัดขวางการโอน ผ่านการใช้บังคับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตนอย่างเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและโดยสุจริต ในเรื่องที่เกี่ยวกับ

(เอ) การล้มละลาย การมีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือการให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าหนี้

(บี) การออก การค้า หรือการซื้อขายหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า สิทธิการเลือก ออปชั่น หรือ อนุพันธ์ต่างๆ

(ซี) การกระทำผิดที่เกี่ยวกับอาชญากรรมหรือทางอาญา

(ดี) การประกันสังคม การเกษียณราชการ หรือแผนการบังคับออมเงิน

(อี) การทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามคำพิพากษาในกระบวนการทางตุลาการหรือทางปกครอง

(เอฟ) สิทธิในค่าชดเชยของลูกจ้าง

(จี) การรายงานทางการเงินหรือการจัดเก็บข้อมูลการโอนเมื่อมีความจำเป็นเพื่อส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายหรือการดำเนินการของหน่วยงานผู้ควบคุมกฎระเบียบทางการเงิน และ

(เอช) การจัดเก็บภาษี

3. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะกระทบกับสิทธิและพันธกรณีของกลุ่มประเทศภาคีในฐานะสมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ภายใต้ข้อบทของความตกลงของกองทุน รวมถึงการใช้การปริวรรตซึ่งสอดคล้องกับข้อบทของความตกลง โดยมีเงื่อนไขว่าประเทศภาคีจะต้องไม่กำหนดข้อจำกัดต่อธุรกรรมเงินทุนใดๆ ที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตนที่เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าว นอกจากจะเป็นไปตามข้อ 11 (มาตรการปกป้องชั่วคราว) หรือตามคำร้องขอของกองทุน

ข้อ 11
มาตรการปกป้องชั่วคราว

1. ประเทศภาคีอาจนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมเงินทุนข้ามชาติ หรือข้อ 10 (การโอน) ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องดุลการชำระเงินและปัญหาการเงินภายนอกอย่างรุนแรงหรือภัยคุกคามที่อาจเกิดปัญหาดังกล่าว

2. ประเทศภาคีอาจนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 10 (การโอน) ในสภาวการณ์พิเศษที่การเคลื่อนย้ายเงินทุนทำให้ หรือเป็นภัยคุกคามที่อาจทำให้เกิดความ

ปั่นป่วนทางเศรษฐกิจและการเงินอย่างรุนแรง หรือปัญหาด้านการดำเนินนโยบายการเงิน หรืออัตราแลกเปลี่ยนอย่างรุนแรงในประเทศภาคีนั้น[13]

3. มาตรการที่กล่าวถึงในวรรค 1 และ 2 จะต้อง

(เอ) สอดคล้องกับข้อบทของความตกลงของไอเอ็มเอฟ ตามที่อาจแก้ไขเพิ่มเติม

(บี) หลีกเลี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายโดยไม่จำเป็นต่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ เศรษฐกิจ และทางการเงินของประเทศภาคีอื่นๆ

(ซี) ไม่เกินกว่าที่จำเป็นในการจัดการกับสภาวการณ์ที่ระบุไว้ในวรรค 1 หรือ 2

(ดี) เป็นการชั่วคราวและค่อยๆ ยกเลิกเป็นลำดับ เมื่อสภาวการณ์ ที่ระบุในวรรค 1 ดีขึ้น และ

(อี) ใช้บังคับในลักษณะที่หนึ่งในประเทศภาคีอื่นประเทศภาคีใดได้รับการปฏิบัติที่ไม่ด้อยไปกว่าภาคีอื่นๆ หรือประเทศที่ไม่ใช่ภาคี

4. มาตรการที่นำมาใช้หรือคงไว้ ตามวรรค 2 เพิ่มขึ้นจากวรรค 3 (เอ) ถึง (อี) จะต้อง

(เอ) ค่อยๆ ยกเลิกภายในหนึ่งปี หรือเมื่ออยู่ในสภาวะที่ไม่มีเหตุอันควรสำหรับการใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการนั้น[14]

(บี) ใช้บังคับบนพื้นฐานของการประติบัติเยี่ยงคนชาติ และ

(ซี) หลีกเลี่ยงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายโดยไม่จำเป็นต่อนักลงทุนและการลงทุนที่ครอบคลุมของประเทศภาคีอื่นๆ

5. ข้อจำกัดใดๆ ที่นำมาใช้หรือคงไว้ภายใต้วรรค 1 และ 2 หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในนั้น จะต้องแจ้งให้ประเทศภาคีอื่นๆ ทราบโดยพลัน

---

[13] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น มาตการใดๆ ที่ใช้เพื่อประกันความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงการป้องกันความไม่แน่นอนของกระแสทุน จะไม่ถูกนำมาใช้ หรือคงไว้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการคุ้มครองสาขาใดเป็นการเฉพาะ

[14] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น มาตรการนั้นอาจถูกขยายนานกว่าระยะเวลาหนึ่งปีได้ หากยังมีความจำเป็น

ข้อ 12
การเวนคืนและการชดเชย

1. ประเทศภาคีจะต้องไม่เวนคืนหรือทำให้เป็นของรัฐ ซึ่งการลงทุนที่ครอบคลุมของผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นใดทั้งโดยทางตรงหรือโดยมาตรการใดๆ ที่เทียบเท่ากับการเวนคืนหรือการทำให้เป็นของรัฐ (การเวนคืน) ยกเว้น

(เอ) เพื่อความมุ่งประสงค์ทางสาธารณะ[15]

(บี) เป็นไปตามกระบวนการโดยชอบตามกฎหมาย

(ซี) ในรูปแบบของการไม่เลือกปฏิบัติ และ

(ดี) มีการชำระค่าชดเชยโดยพลัน เพียงพอ และมีประสิทธิผล

2. เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในวรรค 1 (ดี) ค่าชดเชยจะต้อง

(เอ) เทียบเท่ากับมูลค่าตลาดที่เป็นธรรมของการลงทุนที่ถูกเวนคืน ณ เวลาที่การเวนคืนได้ถูกประกาศต่อสาธารณชน[16] หรือเมื่อเกิดการเวนคืนขึ้น แล้วแต่ว่ากรณีใดจะนำมาปรับใช้ได้

(บี) ไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในมูลค่าอันเนื่องมาจากการเวนคืนที่ตั้งใจนั้นจะเป็นที่รู้ก่อนหน้านั้น

(ซี) หาข้อยุติและชำระโดยไม่ล่าช้า[17] และ

(ดี) สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างมีประสิทธิผล และจะต้องโอนได้โดยเสรีระหว่างอาณาเขตของกลุ่มประเทศภาคี

---

[15] เพื่อหลีกเลี่ยงข้อสงสัย เมื่อมาเลเซียเป็นประเทศภาคีผู้ทำการเวนคืน มาตรการเวนคืนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับภายในประเทศว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

[16] ในกรณีของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ณ เวลาหรือก่อนหน้าทันทีที่ได้ประกาศเรื่องการเวนคืนต่อสาธารณชนหมายถึง วันที่มีการยื่นคำร้องขอเวนคืน

[17] กลุ่มประเทศภาคีเข้าใจร่วมกันว่าอาจจะจำเป็นต้องมีกระบวนการทางกฎหมายและทางปกครองที่ต้องปฏิบัติก่อนที่จะมีการชำระค่าชดเชยได้

3. ค่าชดเชยที่กล่าวถึงในวรรค 1 (ดี) จะต้องรวมถึงดอกเบี้ยในอัตราที่เหมาะสม ค่าชดเชยที่รวมถึงดอกเบี้ยใดๆ ที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องชำระทั้งในสกุลเงินตราของประเทศภาคีที่ทำการเวนคืนหรือ ในสกุลเงินตราที่ใช้ได้โดยเสรี หากถูกร้องขอจากผู้ลงทุน

4. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1, 2 และ 3 ในกรณีของสาธารณรัฐสิงคโปร์และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มาตรการเวนคืนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดินจะต้องนิยามไว้ในกฎหมายภายในประเทศ ระเบียบข้อบังคับ และที่แก้ไขหลังจากนั้น และจะต้องให้ใช้ตามวัตถุประสงค์และให้มีการชำระเงินชดเชยที่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับดังกล่าว

5. ข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับการออกสิทธิเหนือสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งอนุญาตให้ใช้ได้ภายใต้ความตกลงทริปส์

ข้อ 13
การชดเชยความเสียหาย

ประเทศภาคีจะต้องให้การปฏิบัติต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่นที่เป็นเจ้าของการลงทุนที่ครอบคลุม ซึ่งได้รับความเสียหายจากสงคราม หรือการสู้รบด้วยอาวุธอื่น สถานการณ์ฉุกเฉิน การจลาจลของพลเรือน หรือเหตุการณ์อื่นที่คล้ายคลึงในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้น ไม่ด้อยไปกว่าที่ให้ในสภาวการณ์ที่คล้ายคลึงกันนั้นกับผู้ลงทุนของตน หรือผู้ลงทุนที่ไม่ใช่ภาคี แล้วแต่ว่ากรณีใดจะเป็นประโยชน์มากกว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับการทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม การให้ค่าสินไหมทดแทน การชดเชย หรือข้อตกลงรูปแบบอื่น

ข้อ 14
การรับช่วงสิทธิ

1. ในกรณีที่ประเทศภาคีหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจโดยประเทศภาคีนั้นได้ออกสัญญาประกันภัยหรือรูปแบบอื่นของการค้ำประกันทางการเงินต่อความเสี่ยงที่มิใช่เชิงพาณิชย์เกี่ยวกับการลงทุนที่ครอบคลุมของผู้ลงทุนของตนรายหนึ่งรายใดในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่น และเมื่อมีการชำระเงินแล้วภายใต้สัญญานี้หรือการค้ำประกันทางการเงิน โดยประเทศภาคีฝ่ายแรกหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ประเทศภาคีฝ่ายหลังจะต้องยอมรับสิทธิของประเทศภาคีฝ่ายแรกหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายโดยประเทศภาคีฝ่ายแรก โดยอาศัยอำนาจของหลักการรับช่วงสิทธิของผู้ลงทุน[18]

[18] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น สิทธิหรือสิทธิเรียกร้อง จากการรับช่วงหรือโอนต้องไม่มากกว่าสิทธิหรือสิทธิเรียกร้องเดิมของผู้ลงทุน

2. ในกรณีที่ประเทศภาคีหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายโดยประเทศภาคีนั้นได้มีการชำระเงินแก่ผู้ลงทุนนั้นแล้วและได้รับช่วงสิทธิและสิทธิเรียกร้องของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนนั้นจะต้องไม่ดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้นต่อประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง[19] เว้นแต่จะได้รับมอบอำนาจให้กระทำการในนามของประเทศภาคีหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งได้ทำการชำระเงิน

ข้อ 15
พิธีการพิเศษและการเปิดเผยข้อมูล

1. ไม่มีความใดในข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ที่จะถูกตีความเพื่อขัดขวางประเทศภาคีจากการนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่กำหนดพิธีการพิเศษที่เกี่ยวกับการก่อตั้งการลงทุนโดยนักลงทุนของประเทศภาคีอื่น เช่น ข้อกำหนดให้การลงทุนก่อตั้งอย่างถูกกฎหมายภายใต้กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของประเทศภาคีนั้น และเป็นไปตามข้อกำหนดการจดทะเบียน โดยมีเงื่อนไขว่าพิธีการนั้นจะต้องไม่ทำให้สิทธิที่ให้โดยประเทศภาคีแก่ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายและการลงทุนของผู้ลงทุนของประเทศภาคีนั้นตามความตกลงฉบับนี้เสื่อมลงอย่างมีนัยสำคัญ

2. โดยไม่คำนึงถึงข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) หรือข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ประเทศภาคีอาจจะกำหนดให้ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่าย หรือการลงทุนของผู้ลงทุนนั้นในประเทศภาคีนั้น ว่าต้องให้ข้อมูลปกติที่เกี่ยวกับการลงทุนนั้นเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ทางข้อมูลหรือทางสถิติ ประเทศภาคีจะต้องให้การคุ้มครองต่อข้อมูลที่เป็นความลับใดๆ จากการเปิดเผยใดๆ ซึ่งจะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์เชิงพาณิชย์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนิติบุคคลทั้งทางสาธารณะหรือส่วนตัวหรือสถานะในการแข่งขันของผู้ลงทุนหรือการลงทุนนั้น ไม่มีความใดในวรรคนี้ ที่จะถูกตีความเพื่อขัดขวางประเทศภาคีจากการได้รับหรือเปิดเผยข้อมูลโดยการบังคับใช้กฎหมายของตนอย่างเท่าเทียมและสุจริต

ข้อ16
การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน

เพื่อเป็นการเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้กับกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนในการเข้าร่วมในความตกลงฉบับนี้ และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังที่ระบุไว้ในอารัมภบทของความตกลงฉบับนี้และในกรอบความตกลง การให้การปฏิบัติเป็นพิเศษและแตกต่างแก่กลุ่มประเทศนี้ จะกระทำเท่าที่เป็นไปได้ ด้วยวิธี

[19] เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ให้ใช้บังคับข้อ 10 (การโอน) ข้อ 12 (การเวนคืนและการชดเชย) และข้อ 13 (การชดเชยความเสียหาย) โดยอนุโลม กับการชำระเงินให้แก่ประเทศภาคีหรือหน่วยงานที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 โดยต้องตระหนักถึงสิทธิ สิทธิเรียกร้อง และการโอนเงินชำระนั้น

(เอ) การเข้าถึงข้อมูลว่าด้วยนโยบายการลงทุนของประเทศภาคีอื่นๆ ข้อมูลทางธุรกิจ ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และจุดติดต่อสำหรับการส่งเสริมการลงทุน

(บี) การช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างความสามารถของกลุ่มประเทศภาคีเหล่านั้นในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายการลงทุนและการส่งเสริมการลงทุน รวมถึงด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

(ซี) การผูกพันในด้านที่มีผลประโยชน์แก่กลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน และ

(ดี) การยอมรับว่าข้อผูกพันของกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนแต่ละประเทศอาจกระทำตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาของแต่ละประเทศ

ข้อ 17
การปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์

1. ประเทศภาคีอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของความตกลงฉบับนี้ต่อผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นดังกล่าวนั้น และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว ในกรณีที่นิติบุคคลนั้นไม่มีการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นนั้น ภายใต้กฎหมายซึ่งนิติบุคคลดังกล่าวก่อตั้งขึ้นหรือจัดตั้งขึ้น และผู้ลงทุนของประเทศที่มิใช่ภาคี หรือของประเทศภาคีที่ปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์เป็นเจ้าของหรือควบคุมนิติบุคคลนั้น

2. ประเทศภาคีที่ปฏิเสธ จะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นที่เกี่ยวข้องเท่าที่จะทำได้ ก่อนที่จะปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ ในกรณีที่ประเทศภาคีที่ปฏิเสธได้ทำการแจ้งดังกล่าว ประเทศภาคีที่ปฏิเสธนั้นจะต้องปรึกษากับประเทศภาคีอื่นที่เกี่ยวข้องเมื่อได้รับคำร้องขอจากประเทศภาคีอื่นดังกล่าว

3. โดยไม่คำนึงถึงวรรค 1 และภายใต้การแจ้งล่วงหน้าและการปรึกษาหารือกับประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง ในกรณีของราชอาณาจักรไทย ราชอาณาจักรไทยอาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของความตกลงฉบับนี้ที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้เข้ามา การจัดตั้ง การได้มา และการขยายการลงทุนของผู้ลงทุนจากประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นนิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นนั้น และต่อการลงทุนของผู้ลงทุนดังกล่าว หากราชอาณาจักรไทยแสดงได้ว่า นิติบุคคลนั้นเป็นเจ้าของหรือถูกควบคุมโดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของประเทศที่มิใช่ภาคี

4. ในกรณีของราชอาณาจักรไทย นิติบุคคล จะ

(เอ) เป็นเจ้าของ โดยผู้ลงทุนของประเทศภาคี หากผู้ลงทุนของประเทศภาคีนั้นเป็นเจ้าของทุนมากกว่าร้อยละ 50

(บี) ถูกควบคุม โดยผู้ลงทุนของประเทศภาคี หากผู้ลงทุนนั้นมีอำนาจในการเสนอชื่อกรรมการส่วนใหญ่หรือมิฉะนั้นก็เป็นผู้มีอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายในการกำกับการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น

5. หลังจากที่มีการแจ้ง และโดยไม่มีผลกระทบต่อวรรค 1 ในกรณีของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์อาจปฏิเสธการให้สิทธิประโยชน์ของความตกลงฉบับนี้แก่ผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและต่อการลงทุนของผู้ลงทุนนั้น หากแสดงได้ว่าผู้ลงทุนนั้นได้ทำการลงทุนโดยละเมิดบทบัญญัติของรัฐบัญญัติแห่งเครือรัฐ เลขที่ 108 (กฎหมายเพื่อลงโทษพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยงกฎหมายว่าด้วยการทำให้เป็นของรัฐซึ่งสิทธิพื้นฐาน สัมปทาน หรือสิทธิประโยชน์) ตามที่ได้แก้ไขโดยกฤษฎีกา เลขที่ 715 หรือที่รู้จักกันในนาม "ดิแอนไทดัมมี่ลอว์" ตามที่อาจจะมีการแก้ไขในภายหลัง

ข้อ 18
การระงับข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

1. ข้อนี้จะใช้บังคับกับข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เกี่ยวกับการละเมิดพันธกรณีในส่วนที่กล่าวอ้างในข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 5 (การปฏิบัติทั่วไปต่อการลงทุน) ข้อ 7 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร) ข้อ 10 (การโอน) ข้อ 12 (การเวนคืนและการชดเชย) และ ข้อ 13 (การชดใช้ความเสียหาย) ของความตกลงซึ่งก่อให้เกิดความสูญหายหรือความเสียหายด้วยเหตุผลจากหรือเป็นผลมาจากการละเมิดนั้นต่อ

(เอ) ผู้ลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุม หรือ

(บี) การลงทุนที่ครอบคลุมของผู้ลงทุนดังกล่าว

ที่เกี่ยวกับการจัดการ การควบคุม การดำเนินการ หรือการขาย หรือการจำหน่ายจ่ายโอนอื่นๆ ของการลงทุนที่ครอบคลุม

2. บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติหรือเป็นพลเมืองของประเทศภาคีจะต้องไม่เรียกร้องสิทธิต่อประเทศภาคีนั้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้

3. การลงทุนไม่อาจเรียกร้องสิทธิภายใต้ข้อนี้

4. ในกรณีที่มีข้อพิพาทด้านการลงทุนเกิดขึ้นภายใต้ข้อนี้ คู่พิพาทจะต้องแก้ไขปัญหาข้อพิพาทด้วยวิธีการปรึกษาหารือ และการเจรจา เท่าที่จะเป็นไปได้โดยคำร้องของวิธีดังกล่าวจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อมุ่งที่จะระงับข้อพิพาทอย่างฉันท์มิตร

5. ข้อพิพาทดังกล่าวที่ไม่ได้รับการแก้ไขภายในเวลา 6 เดือนนับจากวันที่ได้มีการยื่นคำร้องขอปรึกษาหารือเป็นลายลักษณ์อักษร อาจถูกยื่นต่อศาลหรือคณะผู้พิจารณาทางปกครองของประเทศภาคีผู้พิพาท โดยมีเงื่อนไขว่าศาลและคณะผู้พิจารณาดังกล่าวมีเขตอำนาจเหนือข้อเรียกร้องสิทธิหรือต่อการอนุญาโตตุลาการ ในกรณีหลัง ผู้ลงทุนมีทางเลือกของเวทีดังต่อไปนี้

(เอ) อนุสัญญาอิกสิดและกฎว่าด้วยวิธีพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการของอิกสิด โดยมีเงื่อนไขว่าทั้งประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทเป็นภาคีของอนุสัญญาอิกสิด[20]

(บี) กฎว่าด้วยการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมของอิกสิดโดยมีเงื่อนไขว่าประเทศภาคีผู้พิพาทหรือประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท ประเทศใดประเทศหนึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาอิกสิด

(ซี) กฎว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการของคณะกรรมาธิการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (อังสิทรัล) หรือ

(ดี) ต่อสถาบันการอนุญาโตตุลาการอื่นใด หรือภายใต้กฎของการอนุญาโตตุลาการอื่นใด หากคู่พิพาทตกลงกัน

6. เมื่อผู้ลงทุนได้ยื่นข้อพิพาทต่อศาลหรือต่อคณะผู้พิจารณาทางปกครองของประเทศภาคีผู้พิพาท หรือต่อกลไกว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการตามวรรค 5 ทางเลือกดังกล่าวถือเป็นที่สุด

7. การยื่นข้อพิพาทต่อการอนุญาโตตุลาการภายใต้วรรค 5 จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้

(เอ) จะต้องยื่นข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการดังกล่าวภายใน 3 ปีนับแต่วันที่ผู้ลงทุนผู้พิพาทได้รู้หรือควรจะได้รู้ถึงการละเมิดพันธกรณีภายใต้ความตกลงฉบับนี้ และรู้ถึงความสูญหายหรือเสียหายที่เกิดขึ้นกับตนซึ่งสืบเนื่องมาจากการลงทุนที่ครอบคลุม หรือกับการลงทุนที่ครอบคลุม และ

---

[20] ในกรณีของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ การยื่นข้อเรียกร้องสิทธิภายใต้อนุสัญญาอิกสิดและกฎว่าด้วยวิธีพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการของอิกสิด จะต้องอยู่ภายใต้ข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างคู่พิพาทในข้อพิพาท ในกรณีที่ข้อพิพาทด้านการลงทุนนั้นเกิดขึ้น เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะถูกตีความเพื่อทำให้เงื่อนไขให้ทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรที่กำหนดไว้ในเชิงอรรถนี้เสื่อมเสียไป

(บี) ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องทำคำบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งต้องยื่นอย่างน้อย 90 วัน ก่อนที่จะมีการยื่นข้อเรียกร้องต่ออนุญาโตตุลาการแก่ประเทศภาคีผู้พิพาทให้ทราบถึงเจตนาของตนที่จะยื่นข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการนั้น รวมทั้ง

(หนึ่ง) เสนอเวทีใดเวทีหนึ่งจากตัวเลือกทั้งหมดในวรรค 5 (เอ) (บี) (ซี) หรือ (ดี) ให้เป็นเวทีสำหรับการระงับข้อพิพาท และ

(สอง) สรุปโดยสังเขปถึงการละเมิดที่ถูกกล่าวอ้างถึงโดยประเทศภาคีผู้พิพาทภายใต้ความตกลงฉบับนี้ (รวมถึงข้อที่ได้กล่าวอ้างว่าถูกละเมิด) และความสูญหายหรือความเสียหายที่อ้างว่าเกิดแก่ผู้ลงทุนซึ่งสืบเนื่องมาจากการลงทุนที่ครอบคลุม หรือเกิดกับการลงทุนที่ครอบคลุม [21]

8. เมื่อมีข้อพิพาทด้านการลงทุนเกี่ยวข้องกับมาตรการที่อาจเป็นมาตรการทางภาษี ประเทศภาคีผู้พิพาท และประเทศภาคีผู้ไม่พิพาท รวมทั้งผู้แทนเจ้าหน้าที่ทางภาษีของทั้งสองฝ่าย จะต้องทำการปรึกษาหารือเพื่อพิจารณาว่ามาตรการที่สงสัยดังกล่าวนั้นเป็นมาตรการทางภาษีหรือไม่

9. เมื่อผู้ลงทุนผู้พิพาทอ้างว่าประเทศภาคีผู้พิพาทได้ละเมิดข้อ 12 (การเวนคืนและการชดเชย) โดยการนำมาใช้หรือบังคับใช้มาตรการทางภาษี ประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทจะต้องทำการปรึกษาหารือเมื่อมีคำร้องขอจากประเทศภาคีผู้พิพาท โดยมุ่งที่จะพิจารณาว่ามาตรการทางภาษีที่สงสัยดังกล่าวนั้นมีผลเทียบเท่ากับการเวนคืนหรือการทำให้เป็นของรัฐหรือไม่

10. คณะผู้พิจารณาที่ได้จัดตั้งตามข้อนี้จะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการพิจารณาต่อการตัดสินของประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทภายใต้วรรค 8 และ 9

11. หากประเทศภาคีผู้พิพาทและประเทศภาคีผู้ไม่พิพาทไม่สามารถเริ่มการปรึกษาหารือดังกล่าวตามที่อ้างถึงในวรรค 8 และ 9 หรือให้คำตัดสินดังกล่าวร่วมกันภายในเวลา 180 วันจากวันที่ได้รับคำร้องขอให้ปรึกษาหารือตามที่อ้างถึงในวรรค 4 ผู้ลงทุนผู้พิพาทจะต้องไม่ถูกขัดขวางจากการยื่นข้อเรียกร้องสิทธิของตนต่ออนุญาโตตุลาการโดยสอดคล้องกับข้อนี้

12. ประเทศภาคีจะต้องไม่ขัดขวางผู้ลงทุนผู้พิพาทจากการแสวงหามาตรการคุ้มครองชั่วคราวที่ไม่เกี่ยวข้องกับการชำระค่าเสียหาย หรือที่เกี่ยวกับข้อมติในเรื่องที่พิพาทต่อศาลหรือคณะผู้พิจารณาทาง

---

[21] ในกรณีที่เกิดข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างเกาหลีและผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งหรือระหว่างประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและผู้ลงทุนของเกาหลี จะถือว่าประเทศภาคีผู้พิพาทยินยอมต่อการยื่นข้อพิพาทต่อเวทีอนุญาโตตุลาการที่เลือกโดยผู้ลงทุนผู้พิพาท หากเกาหลีและประเทศภาคีอีกฝ่ายนั้นได้ให้ความยินยอมต่อการยื่นข้อพิพาทด้านการลงทุนต่อเวทีนั้นในความตกลงทวิภาคีที่มีอยู่ที่ทั้งเกาหลีและประเทศภาคีอีกฝ่ายนั้นเป็นภาคี

ปกครองของประเทศภาคีผู้พิพาทเพื่อเป็นการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของตน ก่อนที่จะเริ่มการดำเนินการในเวทีระงับข้อพิพาทใดๆ ที่อ้างถึงในวรรค 5

13. ประเทศภาคีจะต้องไม่ให้การคุ้มครองทางการทูต หรือยื่นข้อเรียกร้องสิทธิระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับข้อพิพาทซึ่งผู้ลงทุนของประเทศภาคีนั้นและประเทศภาคีอื่นได้ยินยอมที่จะยื่นหรือได้ยื่นต่ออนุญาโตตุลาการภายใต้ข้อนี้ เว้นแต่ประเทศภาคีอื่นนั้นไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามคำชี้ขาดข้อพิพาทนั้น และเพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคนี้ การคุ้มครองทางการทูตไม่หมายรวมถึงการแลกเปลี่ยนทางการทูตที่ไม่เป็นทางการด้วยความมุ่งประสงค์เดียว คือ เพื่ออำนวยความสะดวกในกระบวนการระงับข้อพิพาท

14. คำชี้ขาดของคณะผู้พิจารณาถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่พิพาท คำชี้ขาดจะไม่มีผลผูกพัน เว้นแต่ระหว่างคู่พิพาทและในกรณีที่เกี่ยวข้องนั้นโดยเฉพาะ

ข้อ 19
ข้อพิพาทระหว่างกลุ่มประเทศภาคี

เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ข้อพิพาทใดๆ ที่เกี่ยวกับการตีความ การปฏิบัติตาม หรือการบังคับใช้ความตกลงฉบับนี้จะต้องระงับโดยวิธีพิจารณาและกลไกที่กำหนดไว้ในความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาทภายใต้กรอบความตกลง

ข้อ 20
ข้อยกเว้นทั่วไป

1. ภายใต้ข้อกำหนดว่า มาตรการที่จะกล่าวต่อไปจะไม่ถูกใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดช่องทางในการเลือกปฏิบัติโดยตามอำเภอใจหรือไม่มีเหตุผลอันควรระหว่างกลุ่มประเทศภาคี หรือผู้ลงทุนของประเทศภาคีนั้นในกรณีที่อยู่ในสภาวะที่คล้ายคลึงกัน หรือก่อให้เกิดข้อจำกัดที่แอบแฝง ต่อผู้ลงทุนหรือการลงทุนโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคีอื่น ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะถูกตีความให้ขัดขวางประเทศภาคีใดในการรับหรือบังคับใช้มาตรการที่

(เอ) จำเป็นในการคุ้มครองศีลธรรมของประชาชน หรือรักษาความสงบเรียบร้อยสาธารณะ[22]

(บี) จำเป็นเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช

[22] ข้อยกเว้นเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยสาธารณะ อาจจะยกขึ้นได้เฉพาะในกรณีที่มีภัยคุกคามที่รุนแรงมากและอย่างแท้จริงเกิดขึ้นแก่ผลประโยชน์ขั้นพื้นฐานของสังคมอย่างใดอย่างหนึ่ง

(ซี) จำเป็นเพื่อประกันการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ซึ่งไม่ขัดต่อบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ รวมถึงกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับ

(หนึ่ง) การป้องกันการปฏิบัติที่หลอกลวงหรือฉ้อฉล เพื่อจัดการกับผลกระทบจากการผิดสัญญา

(สอง) การคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวของปัจเจกชนในส่วนที่เกี่ยวกับการประมวลและการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล และการรักษาความลับของประวัติหรือบัญชีส่วนบุคคล

(สาม) ความปลอดภัย

(ดี) ไม่สอดคล้องกับข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) หากการปฏิบัติที่แตกต่างนั้นมุ่งที่จะประกันการกำหนดหรือการจัดเก็บภาษีทางตรงที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือผู้ลงทุนของประเทศภาคีใดๆ อย่างเท่าเทียมกันและมีประสิทธิภาพ[23]

(อี) ถูกกำหนดขึ้นเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สมบัติแห่งชาติที่มีคุณค่าทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี หรือ

(เอฟ) เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้สิ้นเปลืองหมดไป หากมาตรการเช่นว่านั้นได้ทำให้เกิดผลพร้อมกับการจำกัดการผลิตหรือการบริโภคภายในประเทศ

2. ในกรณีที่มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับมาตรการที่มีผลกระทบต่อการให้บริการทางการเงิน วรรค 2 (ข้อบังคับภายในประเทศ) ของภาคผนวกว่าด้วยการบริการการเงินของแกตส์จะต้องถูกรวมเข้าไว้และถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ โดยอนุโลม

ข้อ 21
ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

1. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะถูกตีความ

[23] เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรคนี้ ให้รวมเชิงอรรถ 6 ของข้อบทที่ XIV ของ แกตส์ จะต้องถูกรวมเข้าไว้และถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้โดยอนุโลม

(เอ) กำหนดให้ประเทศภาคีใดให้ข้อมูลใดๆ ที่ตนพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะขัดต่อผลประโยชน์ในด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญยิ่งของตน หรือ

(บี) ขัดขวางประเทศภาคีใดในการดำเนินการใดๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า จำเป็นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ในด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญยิ่งของตน

(หนึ่ง) การกระทำที่เกี่ยวกับการค้าอาวุธ ยุทธภัณฑ์ และเครื่องมือสงคราม และเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่น หรือเกี่ยวกับการให้บริการ ซึ่งกระทำโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาให้แก่หน่วยจัดตั้งทางทหาร

(สอง) การดำเนินการในยามสงคราม หรือภาวะฉุกเฉินในความสัมพันธ์ภายใน หรือระหว่างประเทศ

(สาม) เกี่ยวกับวัสดุที่สามารถแตกตัวและรวมตัวทางอะตอม หรือวัสดุที่เกิดขึ้นจากวัสดุนั้น

(สี่) การดำเนินการเพื่อปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะที่สำคัญยิ่ง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างการสื่อสาร พลังงาน และประปา จากความพยายามที่มีเจตนาจะทำลายหรือทำให้โครงสร้างพื้นฐานเสื่อมถอยลง หรือ

(ซี) ขัดขวางประเทศภาคีใดจากการดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

2. ให้แจ้งคณะกรรมการดำเนินงานถึงมาตรการที่ใช้ในวรรค 1 (บี) และ (ซี) และการเลิกใช้มาตรการเหล่านั้น โดยครบถ้วนที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 22
มาตราการทางภาษี

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงทางภาษีใดๆ ที่ภาคีดังกล่าวเป็นภาคี ในกรณีของความไม่สอดคล้องกันระหว่างความตกลงนี้กับความตกลงทางภาษีนั้น ให้ถือเอาความตกลงทางภาษีดังกล่าวนั้นเป็นหลักเท่าที่มีความไม่สอดคล้องกัน

ข้อ 23
ความสัมพันธ์กับความตกลงอื่น

1. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะถูกตีความเพื่อทำให้สิทธิหรือพันธกรณีใดของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศภาคีเหล่านี้เป็นภาคีอยู่เสื่อมเสียไป

2. หากพันธกรณีระหว่างประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือที่จะกำหนดขึ้นในอนาคตระหว่างประเทศภาคีนอกเหนือไปจากความตกลงฉบับนี้ ส่งผลให้ผู้ลงทุนของประเทศภาคีและการลงทุนโดยผู้ลงทุนของประเทศภาคีอยู่ในสถานะที่จะได้รับการปฏิบัติที่ได้รับการอนุเคราะห์ที่ดีไปกว่าที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้ สถานะดังกล่าวจะไม่ถูกกระทบโดยความตกลงฉบับนี้

ข้อ 24
การจัดการด้านสถาบัน

สถาบันที่กำหนดไว้ใน ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลงจะกำกับ ดูแล ประสาน และทบทวนการใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้ตามความเหมาะสม

ข้อ 25
การหารือ

ประเทศภาคีตกลงที่จะหารือซึ่งกันและกันตามคำร้องขอของประเทศภาคีใดภาคีหนึ่งในเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ครอบคลุมโดยความตกลงฉบับนี้ หรือมีผลกระทบต่อการใช้บังคับของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 26
การทบทวน และการเปิดเสรีในอนาคต

1. สถาบันที่กำหนดไว้ใน ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลงจะต้องทบทวนการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้

2. ประเทศภาคีจะขยายการเปิดเสรีผ่านการเจรจาในอนาคต โดยมีเป้าหมายที่จะลดหรือเลิกข้อกำหนดที่มีอยู่ตามที่ระบุไว้ในตารางข้อสงวน ที่เป็นไปตาม ข้อ 9 (ข้อสงวน) บนพื้นฐานของประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย และความสมดุลย์โดยรวมระหว่างสิทธิและพันธกรณี

ข้อ 27

แผนงาน

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องเข้าร่วมในการหารือ

(เอ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง)

(บี) องค์ประกอบในเรื่อง ทริมส์-พลัส สำหรับ ข้อ 6 (ข้อกำหนดให้ปฏิบัติ)

(ซี) ตารางข้อสงวนของความตกลงฉบับนี้

(ดี) กระบวนการในการแก้ไขตารางข้อสงวนที่จะนำมาใช้ ณ วันที่ตารางข้อสงวนภายใต้ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

(อี) ภาคผนวกเรื่อง การเวนคืนและการชดเชย

(เอฟ) ภาคผนวกเรื่อง มาตรการทางภาษีและการเวนคืน และ

(จี) ข้อ 18 (การระงับข้อพิพาทด้านการลงทุนระหว่างประเทศภาคีกับผู้ลงทุนของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง)

2. กลุ่มประเทศภาคีจะสรุปผลการหารือที่กล่าวถึงในวรรค 1 ภายใน 5 ปีนับจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เว้นแต่ว่ากลุ่มประเทศภาคีจะตกลงเป็นอย่างอื่น การหารือจะถูกดูแลโดยคณะกรรมการดำเนินงานซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลง

3. ตารางข้อสงวนของความตกลงฉบับนี้ที่กล่าวถึงในวรรค 1 จะมีผลบังคับใช้ ณ วันที่ตกลงกันโดยกลุ่มประเทศภาคี

4. ไม่คำนึงถึงสิ่งใดที่ขัดแย้งในความตกลงฉบับนี้ ข้อ 3 (การประติบัติเยี่ยงคนชาติ) ข้อ 4 (การประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง) ข้อ 7 (ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร) ข้อ 9 (ข้อสงวน) และในกรณีของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ข้อ 6 (ข้อกำหนดให้ปฏิบัติ) จะไม่มีผลใช้บังคับจนกว่าตารางข้อสงวนภายใต้ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับดังที่กำหนดไว้ในวรรค 3

ข้อ 28
ภาคผนวก และตราสารที่จะตกลงกัน

ความตกลงฉบับนี้จะรวมถึง

(เอ) ภาคผนวก และเนื้อหาภายในให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ และ

(บี) ตราสารทางกฎหมาย ทั้งหมดที่จะตกลงกันทำขึ้นในอนาคตตามความตกลงฉบับนี้

ข้อ 29
การแก้ไขเพิ่มเติม

ให้สามารถแก้ไขความตกลงฉบับนี้โดยการตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรของกลุ่มประเทศภาคี

ข้อ 30
การเก็บรักษา

สำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ความตกลงฉบับนี้จะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งจะต้องส่งสำเนาที่รับรองถูกต้องของความตกลงให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศโดยพลัน

ข้อ 31
การมีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันแรกของเดือนที่สอง หลังจากวันที่ประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยหนึ่งประเทศและเกาหลีได้แจ้งให้ประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรในการเสร็จสิ้นกระบวนการภายใน

2. ประเทศภาคีจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการภายในเพื่อบังคับใช้ความตกลงฉบับนี้แล้ว

3. ในกรณีที่ประเทศภาคีไม่สามารถดำเนินกระบวนการภายในเพื่อใช้บังคับความตกลงฉบับนี้ตามวันที่ระบุไว้ในวรรค 1 ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศภาคีนั้นเมื่อพ้นกำหนด 30 วันนับจากวันที่ประเทศภาคีนั้นได้แจ้งให้ประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเสร็จสิ้นกระบวนการ

ภายในดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ประเทศภาคีนั้นจะต้องผูกพันภายใต้กฎเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกันของความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึง ข้อผูกพันต่อไปที่ได้ทำโดยประเทศภาคีอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ณ เวลาของการแจ้งนั้น โดยให้ถือเสมือนว่า ประเทศภาคีดังกล่าวได้แจ้งให้ประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเสร็จสิ้นกระบวนการภายในก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของแต่ละฝ่าย ได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการลงทุนภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี

ทำขึ้น ณ (เมือง) (ประเทศ) (วันที่) เป็นคู่ฉบับภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก 1

การให้ความเห็นชอบเป็นลายลักษณ์อักษร

ในกรณีที่กฎหมายภายใน ข้อบังคับและนโยบายแห่งชาติของประเทศภาคีกำหนดให้การลงทุนที่ครอบคลุมต้องได้รับความเห็นชอบเป็นการเฉพาะเป็นลายลักษณ์อักษร ประเทศภาคีจะต้อง

(เอ) แจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งหมดผ่านสำนักเลขาธิการอาเซียนให้ทราบรายละเอียดในการติดต่อหน่วยงานของตนที่มีอำนาจให้ความเห็นชอบดังกล่าว

(บี) ในกรณีที่คำขอไม่สมบูรณ์ให้ระบุและแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้ยื่นคำขอถึงข้อมูลเพิ่มเติมทั้งหมดที่ต้องการ ภายใน 1 เดือน นับจากวันที่ได้รับคำขอดังกล่าว

(ซี) แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบเป็นลายลักษณ์อักษรว่าการลงทุนนั้นได้รับความเห็นชอบเป็นการเฉพาะหรือได้รับการปฏิเสธ ภายใน 4 เดือนนับจากวันที่หน่วยงานที่มีอำนาจได้รับคำขอที่สมบูรณ์ และ

(ดี) ในกรณีที่คำขอถูกปฏิเสธ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุผลสำหรับการปฏิเสธดังกล่าว ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีโอกาสในการยื่นคำขอใหม่ตามแต่ดุลยพินิจของผู้ยื่นคำขอ